

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๙๒
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ สุขัคคานนท์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายจรูญ สิมเสถียร	โฆษกกรรมการ
๕. นายอุดม รัฐอมฤต	โฆษกกรรมการ
๖. นายชาติชาย วัฒนศิริ	กรรมการ
๗. นายเจียรชัย ณ นคร	กรรมการ
๘. นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการ
๙. นายภัทร คำพิทักษ์	กรรมการ
๑๐. นายภูมรัตน์ ทักษาดิพงษ์	กรรมการ
๑๑. พลตรี วีระ โรจน์นาค	กรรมการ
๑๒. นายศุภชัย ยาวะประภาษ	กรรมการ
๑๓. นายอมร วาณิชวิวัฒน์	กรรมการ
๑๔. นายอัษฎพร จารุจินดา	กรรมการ
๑๕. พลเอก อภิภูพ จรรย์พานิช	กรรมการ
๑๖. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. นางกฤษณา สุมาวงศ์	(ลาการประชุม)
๒. นางจรี วิจิตรวาทการ	(ลาการประชุม)
๓. นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย	(ลาการประชุม)
๔. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	(ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ**ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ****สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา**

นายวราห์ เห่งพุ่ม

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายนาถะ ดวงวิชัย

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานประธานรัฐสภา

๒. นางสาววิลาวรรณ รำริน

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมมาธิการ ๓

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

๑. นายเชษฐา โทณะวณิก

๒. ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ

๓. นายอริคม อินทุภูติ

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

๑. นางสุภัทรา เชื้อรอด

๒. นายณัฐฐ์ มโนกุลอนันต์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวสุจิตตา มโหธร

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

๒. นายวิชัยพล ฉวีวรรณ

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๓๐๑ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงครั้งที่ ๓๙๑ วันพุธ ที่ ๑๓

กันยายน ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาแนวทางการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... ต่อเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา โดยเริ่มพิจารณาตั้งแต่ร่างมาตรา ๑๑๙/๘ เป็นต้นไป สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรา ๑๑๙/๘

“มาตรา ๑๑๙/๘ เมื่อจะมีการฟ้องคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่อบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ตามวันเวลาที่กำหนด

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๔/๑ เพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาส่งอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี ดำเนินคดีต่อไป”

ประเด็นการพิจารณา

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า การประชุมครั้งที่ผ่านมากomiteeการมีมติรอกการพิจารณาในร่างมาตรา ๑๑๙/๘ โดยได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการไปปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำเพิ่มเติม ซึ่งคณะอนุกรรมการได้ปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในร่างมาตรานี้เพื่อเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า การฟ้องคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดี ซึ่งโดยปกติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจฟ้องคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐเองใช่หรือไม่

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า กรณีที่อัยการสูงสุดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด จะกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีต่อศาลได้เอง

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “เมื่ออัยการฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่อบุคคลที่ตบะทรวขทรว ป/ป/ช/ ขชขทขชอัยการสูงสุด ตามวันเวลาที่กำหนด” และสอบถามว่า การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๔/๑ ตามความในร่างมาตรา ๑๑๙/๘ วรรคสอง หมายความว่าอย่างไร

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๓๔/๑ กำหนดหลักการว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุดหรือฟ้องคดีต่อศาลต่อไป นอกจากนี้ ในร่างมาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง ยังกำหนดว่าในการจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานไต่สวนหรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการแทนก็ได้

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขความในวรรคสองเป็นดังนี้ “หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๔/๑ เพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาส่งอัยการสูงสุด หรือคณะทนายทนาย ๒/๒/๒/ แล้วแต่กรณี ดังเห็นคดีต่อไป”

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ปัญหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถนำตัวผู้ถูกกล่าวหา มาส่งอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีได้เกิดขึ้นอยู่เสมอ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจในการจับกุมหรือขังผู้ถูกกล่าวหาได้เอง จึงจำเป็นต้องขอความร่วมมือไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด ดังนั้น ควรมีวิธีการหรือมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการนำตัวผู้ถูกกล่าวหา มาส่งอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดี

ประธานกรรมการกล่าวว่า การติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะดำเนินการโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเรื่องที่กระทำได้ยาก หากผู้กระทำความผิดมีพฤติการณ์ในการหลบหนีคดี สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่กระทำการทุจริตได้กำหนดให้อัยการสูงสุดสามารถฟ้องคดีต่อศาลได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีตัวผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งจะช่วยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไต่สวนเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งมีอำนาจในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดตามหมายจับได้อยู่แล้ว

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑๙/๘ เมื่อ จะมีตัวผู้ฟ้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือ แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่อ ชุดคดีที่คณะทนายทนาย ๒/๒/๒/ ขอขทนายอัยการสูงสุด ตามวันเวลาที่กำหนด

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๔/๑ เพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาส่งอัยการสูงสุดหรือคณะทนายทนาย ๒/๒/๒/ แล้วแต่กรณี ดังเห็นคดีต่อไป”

มาตรา ๑๑๙/๙

“มาตรา ๑๑๙/๙ ในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาและการปล่อยชั่วคราว ให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “ในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาและการปล่อยชั่วคราว ให้หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม” และสอบถามว่า ร่างมาตรานี้มีหลักการว่าอย่างไร

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรานี้เป็นมาตรการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ระหว่างถูกฟ้องคดี

ต่อศาล ซึ่งในเบื้องต้นหลักการตามร่างมาตรานี้ได้บัญญัติไว้แล้วในร่างมาตรา ๓๔/๑ วรรคสาม แต่อาจยังไม่มีความชัดเจนว่าบุคคลใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาในการปล่อยตัวผู้ถูกกล่าวหาชั่วคราว

ประธานกรรมการสอบสวนว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไตสวนมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่แล้วหรือไม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ สอบถามว่า บทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไตสวนมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ กำหนดไว้ในร่างมาตราใด

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอให้คณะกรรมการพิจารณา จะกำหนดบทบัญญัติที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไตสวนมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ไว้ในร่างมาตรา ๓๖ แต่ภายหลังคณะกรรมการได้มีมติตัดร่างมาตรา ๓๖ ออก

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ควรกำหนดให้ชัดเจนในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไตสวนมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไตสวนจำเป็นต้องอาศัยอำนาจหลายประการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการมอบหมายให้คณะอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นำหลักการที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานไตสวนมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ไปบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๑๑๙/๙

ส่วนที่ ๑ การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ส่วนที่ ๑

การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบข้อส่วนที่ ๑ การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๙/๑๐

“มาตรา ๑๑๙/๑๐ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๑๑๙/๗ ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า ร่างมาตราชี้ความหมายอย่างไร

นายวิชัยพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตราชี้กำหนดวิธีดำเนินการภายหลังจากที่อัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว นอกจากนี้ ในร่างมาตรา ๑๑๙/๑๒ ยังให้นำความในร่างมาตรา ๑๑๑ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับขั้นตอนภายหลังจากที่อัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาข้อไม่สมบูรณ์ของสำนวนคดี มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม

ประธานกรรมการสอบถามว่า ความว่า “เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๑๑๙/๗ ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” บัญญัติเพื่อวัตถุประสงค์ใด

นายวิชัยพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฉบับปัจจุบันกำหนดเพียงว่า เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ แต่ปัจจุบันมีการจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงระบุให้ชัดเจนว่ากรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตเมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีดังกล่าวจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ อย่างไรก็ตาม การระบุให้ฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบอาจมีปัญหาได้ เนื่องจากกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตมีหลายกรณีที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดีต่อศาลทหารหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย

ประธานกรรมการสอบถามว่า โดยปกติการส่งสำนวนในคดีอาญาของอัยการสูงสุด จะใช้ถ้อยคำอย่างไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า กรณีคดีอาญาทั่วไป อัยการสูงสุดจะสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดี ส่วนสำนวนคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี โดยส่วนใหญ่เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วก็จะสั่งให้ฟ้องคดีทันที ทั้งนี้ ร่างมาตรา ๑๑๑ ได้บัญญัติว่าเมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีมีข้อไม่สมบูรณ์ จะบัญญัติบังคับให้อัยการสูงสุดต้องฟ้องคดีต่อศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องไม่ได้ เสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๑๐ เป็นดังนี้ “เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตมขพตพร ๑๑๙/๗จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้อัยการสูงสุด ตมขพตพรฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เว้นแต่เป็นกรณีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือศาลทหารเมื่อรับทราบในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องพิจารณาสั่งการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนตามมาตรา ๑๑๙/๗”

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๗ กำหนดว่า ในกรณีที่ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาล และเมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วเห็นว่า ข้อกล่าวหาดังกล่าวยังมีข้อไม่สมบูรณ์ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป และมาตรา ๙๘ ยังได้บัญญัติว่าเมื่อจะมีการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลม ซึ่งจะเห็นได้ว่ามาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๘ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความต่อเนื่องกัน แต่ความในร่างมาตรา ๑๑๙/๑๐ ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าขั้นตอนการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมีกระบวนการอย่างไร ซึ่งทำให้ยากต่อการนำไปปฏิบัติ

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างมาตรา ๑๑๙/๑๐ เป็นการบัญญัติแยกกลุ่มบุคคลที่ถูกดำเนินคดีใน การกระทำทุจริต โดยเป็นส่วนที่ว่าด้วยการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะบัญญัติแยกจากการ ดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า เมื่อจะ กล่าวถึงการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควรนำหลักการการดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นตัวตั้ง และบัญญัติให้นำหลักการดังกล่าวไปใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลม

นายวิษณุพล ฉิววรรณ เลขาธิการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมีทั้งการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ ของรัฐและการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงได้แบ่งแยกเรื่องดังกล่าวเป็นสองส่วน โดยอยู่ ภายใต้อำนาจ ๗ ว่าด้วยการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ร่างมาตรา ๑๑๙/๑๐ ควรบัญญัติหลักการโดยกำหนดว่า เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวยังมีข้อไม่สมบูรณ์ ให้อัยการ สูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะทำงานขึ้น เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป และในกรณีที่คณะทำงาน ไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือแต่งตั้ง ทนายความให้ฟ้องคดีแทน และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ฟ้องคดี โดยถือเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็น ผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้ จากนั้นจึงบัญญัติให้นำเรื่องการดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับกับ การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลม

ประธานกรรมการสอบถามว่า ร่างมาตรา ๑๑๑ ร่างมาตรา ๑๑๔ ร่างมาตรา ๑๑๕ ร่างมาตรา ๑๑๖ ร่างมาตรา ๑๑๗ และร่างมาตรา ๑๑๙ ที่อ้างถึงในร่างมาตรา ๑๑๙/๑๒ เกี่ยวกับเรื่องใด

นายวิษณุพล ฉิววรรณ เลขาธิการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๑๑๑ เป็นเรื่องข้อไม่สมบูรณ์ของสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี ร่างมาตรา ๑๑๔ เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร่างมาตรา ๑๑๕ เป็นกรณีให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับรับฟ้อง ร่างมาตรา ๑๑๖ เป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น ร่างมาตรา ๑๑๗ เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืออัยการสูงสุด ร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่ได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และร่างมาตรา ๑๑๘ เป็นกรณีการคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งริบทรัพย์สิน

ประธานกรรมการสอบถามว่า ควรนำร่างมาตรา ๑๑๒/๑ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยหรือไม่

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๑๑๒/๑ เป็นการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งไม่จำเป็นต้องมีตัวผู้ถูกกล่าวหามาแสดงต่อศาลก็ได้ แต่การดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า จะต้องนำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตมาแสดงต่อศาลด้วย

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๘/๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑๘/๑๐ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๑๑๘/๗ ให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เว้นแต่เป็นกรณีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องสำนวน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม”

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่ ควรนำหลักการในร่างมาตรา ๑๑๘/๑๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมข้างต้นไปบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๑๑ ด้วย เพื่อให้บทบัญญัติมีความสอดคล้องกัน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ต้องแก้ไขความในร่างมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง ให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๑๘/๑๐ โดยกำหนดให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน

นายอธิคม อินทุภูติ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ควรนำความในร่างมาตรา ๑๑๒/๑ มาบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๑๘/๑๐ วรรคสอง ด้วย เนื่องจากหลักการในร่างมาตรา ๑๑๒/๑ เป็นวิธีปฏิบัติสำคัญในการฟ้องคดี ซึ่งอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวันฟ้องคดี เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาถูกควบคุมตัวอยู่ก่อนแล้ว และหากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุผลต่อศาล อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอให้ศาลออกหมายจับได้

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขความในวรรคสองที่เพิ่มขึ้นใหม่ เป็นดังนี้ “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒/๑ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม”

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑๙/๑๐ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๑๑๙/๗ ให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลสองชั้นคดีทุจริตและประพฤตินิยมชอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลฎีกาตามคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารเรื่องพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องสำนวน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒/๑ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑๙/๑๑

“มาตรา ๑๑๙/๑๑ ในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤตินิยมชอบ มีคำพิพากษาแล้ว ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไป ให้ดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบและรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือฎีกาหรือไม่ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.”

ประเด็นการพิจารณา

นายวิชญ์พล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการนำหลักการมาจากร่างมาตรา ๑๑๓ ซึ่งเป็นเรื่องการค้าเงินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแต่นำมาบังคับใช้กับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม

ประธานกรรมการกล่าวว่า เดิมมีแนวความคิดที่จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถอุทธรณ์เองได้ แต่หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้เป็นโจทก์ จะอุทธรณ์ได้อย่างไร

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... กล่าวว่า ในคดีทุจริตและประพฤตินิยมชอบ ผู้เสียหายคือรัฐ ควรให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ร่วมในการฟ้องคดีตั้งแต่แรกเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความเห็นไม่ตรงกัน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในการดำเนินคดีทุจริตและประพฤตินิยมชอบ อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานหลัก ซึ่งต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่ จึงควรกำหนดให้การจะใช้สิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไปหรือไม่เพียงใดนั้น ให้เป็นไปตามผลการหารือระหว่างอัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มีความเห็นต่างกันให้อัยการสูงสุดเป็นผู้พิจารณาโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

นายอธิคม อินทุภูติ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ที่ผ่านมาสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ. .... ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีบางมาตราได้บัญญัติกรณีที่พนักงานอัยการไม่ยื่นอุทธรณ์ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิ

ยื่นอุทธรณ์คดีนั้นเองได้ ซึ่งร่างมาตราดังกล่าวสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่เห็นด้วย เนื่องจากผู้เสียหายไม่ได้เข้ามาเป็นคู่ความ ดังนั้น ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หากบัญญัติว่าถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถอุทธรณ์เองได้นั้น เห็นว่าไม่น่าจะเป็นไปได้

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า การอุทธรณ์หรือฎีกาเป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการสูงสุดอยู่แล้ว การหารีอระหว่างอัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีขึ้นเฉพาะในกรณีที่อัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกา หรือในกรณีที่ผู้กระทำความผิดหลายคนและอัยการสูงสุดจะอุทธรณ์หรือฎีกาเพียงบางคน

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “ในคดีเมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลสองชุดที่ทุจริตและประพฤติมิชอบมีคำพิพากษาแล้ว ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไป ให้คดีเห็นควรได้ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่ในกรณีที่ถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรจะไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ให้แจ้งให้คณะตุลาการ ๒/๒/๒/ ทนายและรั้งทั้งตุลาการเห็นชอบคณะตุลาการ ๒/๒/๒/ ประทศอัยการพิชิตคดีด้วย ในคดีที่คณะตุลาการ ๒/๒/๒/ เห็นไม่ชอบที่ คณะตุลาการหรือฎีกาหรือไม่ให้เป็นไปตามมติของคณะตุลาการ ๒/๒/๒/ อัยการสูงสุดหรือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีที่มีความเห็นต่างกันและไม่อาจหาข้อยุติได้ให้อัยการสูงสุดพิจารณาดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป” และสอบถามความเห็นของที่ประชุมว่า ในร่างมาตรานี้ควรมีการบัญญัติห้ามการถอนฟ้องไว้หรือไม่

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า เมื่อคดีอยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาลแล้วก็ไม่ควรอนุญาตให้ถอนฟ้อง

นายอริศม์ อินทุภูติ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า เรื่องการถอนฟ้องมีบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. .... ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติให้ความเห็นชอบแล้ว มาตรา ๓๐ ที่บัญญัติว่า “เมื่อศาลประทับฟ้องแล้วห้ามมิให้ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความว่าหากไม่อนุญาตให้ถอนฟ้องจะกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรม”

ประธานกรรมการสอบถามว่า การถอนฟ้องต้องได้รับอนุญาตจากศาลหรือไม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำร้องขอถอนฟ้องคดีอาญา ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ถอนก็ได้

ประธานกรรมการเสนอเพิ่มความเป็นวรรคสอง ดังนี้ “เมื่ออัยการสูงสุดฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้วจะถอนฟ้องมิได้ เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมสมควรถอนฟ้องตามที่ขอ”

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษกกรรมการ กล่าวว่า ตามหลักกฎหมายเยอรมันเมื่อคดีมาถึงศาลแล้วถือว่าอยู่ในอำนาจของศาลไม่สามารถถอนฟ้องได้ ดังนั้น การที่อัยการสูงสุดจะขอถอนฟ้องนั้น ควรเป็นเรื่องการแสดงความคิดเห็นของอัยการสูงสุดต่อศาลเท่านั้น

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า คดีทุจริตและประพฤติมิชอบไม่ใช่คดีอาญาทั่วไปจึงไม่ควรให้ถอนฟ้องได้

นายภัทรธำ คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... กล่าวว่า

ร่างมาตรา ๑๑๑ วรรคห้า ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่ยังไม่สมบูรณ์เป็นปัญหาเกี่ยวกับฐานความผิด หรือเป็น ปัญหาว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดหรือไม่ ให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการ พิจารณาร่วมกันฝ่ายละห้าคนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแต่งตั้ง เมื่อคณะกรรมการร่วมกันดังกล่าววินิจฉัยด้วย เสียงข้างมากเป็นประการใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ คณะกรรมการร่วมกันไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะยื่นฟ้องคดีเองก็ได้” เห็นว่าควรตัดคำว่า “ก็ได้” ออก เพื่อเป็นการบังคับให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องยื่นฟ้องคดี

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในร่างมาตรา ๑๑๑ วรรคห้า ความว่า “ดำเนินการต่อไปตามที่ เห็นสมควร” เป็นการให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาดำเนินการ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑๙/๑๑ ในคดีเมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลสองทศวรรษที่สุจริตและประพฤติมิชอบมีคำพิพากษาแล้ว ทว่าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไป ให้ตั้งเห็นควรได้ตามจำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการป.ป.ช. แล้ว แต่ในกรณีที่ถ้าอัยการสูงสุด เห็นควรจะไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ให้สั่งให้คณะตุลาการ ๒/๒/๒/ ทนายและรัชพิภพวงมติเห็นชอบ คณะตุลาการ ๒/๒/๒/ ประชชชทนายพิภพวงมติขอ ในคดีที่คณะตุลาการ ๒/๒/๒/ เห็นชอบที่ ทนายและรัชพิภพวงมติเห็นชอบหรือฎีกาหรือไม่ให้ยื่นไปตวงมติของคณะตุลาการ ๒/๒/๒/ อัยการสูงสุดหรือกับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีที่มีความเห็นต่างกันและไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้อัยการสูงสุดพิจารณา ดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

เมื่ออัยการสูงสุดฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว จะถอนฟ้องมิได้ เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมสมควรถอนฟ้องตามที่ขอ”

มาตรา ๑๑๙/๑๒

“มาตรา ๑๑๙/๑๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติตัดร่างมาตรา ๑๑๙/๑๒ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๑๑๙/๑๓

“มาตรา ๑๑๙/๑๓ ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิด หรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบ

ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารและเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหารด้วยโดยอนุโลม”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า อัยการสูงสุดมีอำนาจในการฟ้องคดีอาญาตุลาการหรือไม่

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า อัยการสูงสุดมีอำนาจในการฟ้องคดีอาญากับตุลาการเนื่องจากตุลาการถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นตำแหน่งเฉพาะ

ประธานกรรมการสอบถามว่า ความว่า “ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ” ในวรรคหนึ่ง หมายความว่าอย่างไร

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า เป็นกรณีที่มีคำขอต่อเนื่องจากการฟ้องคดี โดยคณะอนุกรรมการได้บัญญัติชื่อศาลในวรรคหนึ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องเขตอำนาจศาล

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีเขตอำนาจเอง” และสอบถามว่า ในวรรคสองเหตุใดจึงกำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหารด้วยโดยอนุโลม

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๑๑๕ เป็นกรณีเมื่อมีการประทับฟ้องแล้วผู้ถูกกล่าวหาต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ สามารถตัดเรื่องให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหารด้วยโดยอนุโลมออกได้ เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๑๐ โดยให้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลมแล้ว

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... กล่าวว่า คณะอนุกรรมการมีความเห็นว่ากรณีที่เป็นเรื่องทุจริตไม่ควรให้สิทธิข้าราชการทหารในการขึ้นศาลทหาร ควรให้ขึ้นศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในวรรคสองบัญญัติความว่า “เป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร” หมายความว่าหากเป็นคดีที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ต้องดำเนินการตามช่องทางปกติ

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... สอบถามว่า ผู้ใดเป็นผู้ตัดสินว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลใด

ประธานกรรมการกล่าวว่า ศาลจะเป็นผู้พิจารณาว่าอยู่ในเขตอำนาจของศาลหรือไม่ แต่หากมีความเห็นขัดกันก็จะมีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณาว่าคดีที่ฟ้องควรอยู่ในอำนาจพิพากษาของศาลใด

พลตรี วีระ โรจนนาค กรรมการ กล่าวว่า กรณีจะพิจารณาว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจศาลทหารหรือไม่ พิจารณาจากตัวผู้กระทำความผิด หากข้าราชการทหารกระทำความผิดคดีจะอยู่ในเขตอำนาจศาลทหาร แต่หากข้าราชการทหารกระทำความผิดร่วมกับพลเรือนคดีจะอยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม ส่วนกระบวนการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นอีกกรณีหนึ่ง

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในการพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของศาลทหารจะมีการนำวิธีการและกระบวนการที่ใช้ในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมาใช้ด้วยโดยอนุโลม

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... สอบถามว่า หากพบว่าข้าราชการทหารกระทำการทุจริตในกองทัพคนเดียวจะต้องไปขึ้นศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร

พลตรี วีระ โรจนนาค กรรมการ ชี้แจงว่า กรณีข้าราชการทหารกระทำการทุจริตในกองทัพจะต้องไปขึ้นศาลยุติธรรม เพราะไม่ใช่ความผิดทางอาญาทหาร

นายอริคม อินทุพุฒิ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้มีการบัญญัติถึงความผิดอื่นอันเนื่องมาจากการประพฤติมิชอบด้วย และได้นิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า การกระทำที่ไม่ใช่ทุจริตต่อหน้าที่ แต่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดโดยอาศัยเหตุที่มีตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน เช่น การเบิกค่ารักษาพยาบาลเกินสิทธิ การเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการเกินสิทธิ เป็นต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ ไม่รวมถึงกรณีการประพฤติมิชอบ โดยเรื่องดังกล่าวเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขาธิการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗ (๔) กำหนดว่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้นิยามคำว่า “ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... กล่าวว่า การประพฤติมิชอบบางกรณีเป็นฐานซึ่งนำไปสู่การทุจริต ดังนั้น จะทำอย่างไรให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนเฉพาะกรณีที่มีความสำคัญ แต่ก็สามารถไต่สวนการประพฤติมิชอบบางกรณีซึ่งเป็นฐานซึ่งนำไปสู่การทุจริตได้ด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการประพฤติมิชอบนำไปสู่การทุจริต ก็สามารถดำเนินการไต่สวนได้ แต่เมื่อดำเนินการไต่สวนแล้วเห็นว่าไม่ใช่กรณีทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ควรส่งเรื่องให้หน่วยงานที่

เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป และเห็นว่าไม่ควรเขียนบทนิยามเกินไปกว่าหน้าที่และอำนาจที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ในอดีตที่ผ่านมาการดำเนินการไต่สวนคดีหลายเรื่องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้ดำเนินการไต่สวนในเรื่องการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ส่วนหนึ่งเกิดจากมีการกล่าวหาหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดฐานกระทำความผิดฐานประพฤตินิชอบ ในทางปฏิบัติการเริ่มต้นการไต่สวนคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ กรณีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อดำเนินการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ปรากฏว่ามีการโต้แย้งอำนาจการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าการใช้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เป็นฐานความผิดในการดำเนินการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการได้หรือไม่ และมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนคดีโดยไม่ชอบ และไม่มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ถูกกล่าวหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำวินิจฉัยว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ เพราะเป็นการกระทำที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดฐานประพฤตินิชอบตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ดังนั้น ที่ผ่านการดำเนินการไต่สวนในเรื่องการกระทำความผิดฐานประพฤตินิชอบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงยึดคำวินิจฉัยของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินคดีในเรื่องประพฤตินิชอบมาจนถึงปัจจุบัน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามที่บัญญัติในร่างมาตรา ๑๑๙/๗ ด้วย

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑๙/๑๓ ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีในหรือยื่นคำร้องต่อศาล สหพันธรัฐ และสหประชาชาติมิชอบที่มีเขตอำนาจเอง

ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารและเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้ และให้หน่วยบัญชาการพิเศษที่ ๑๑๕ ของกองทัพบกพิทักษ์นครพิงค์ พิทักษ์คดีของศาลทหารด้วยโดยอนุโลม”

ส่วนที่ ๒ การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่รัฐ

“ส่วนที่ ๒

การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่รัฐ”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบชื่อส่วนที่ ๒ การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๙/๑๔

“มาตรา ๑๑๙/๑๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙/๗ (๒) ไว้แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือวันที่ได้มีคำวินิจฉัยว่าไม่มีความผิดวินัย

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด ทั้งนี้ ภายในสิบปีนับแต่วันที่กระทำความผิด

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหาผู้นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้”

ประเด็นการพิจารณา

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ศาลยุติธรรมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับความมีอิสระของศาลในการถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยศาลยุติธรรมเห็นว่าบทบัญญัติในร่างมาตรานี้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้น ไม่มีการบัญญัติความว่า “หรือวันที่ได้มีคำวินิจฉัยว่าไม่มีความผิดวินัย” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง จึงอาจเป็นการจำกัดอำนาจดุลพินิจของศาลยุติธรรมในการลงโทษทางวินัยตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง เป็นดังนี้ “กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็น

ไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่**ได้มีคำสั่งส่งโทษทางวินัย หรือวันที่ได้มีคำสั่งวินัยแล้วแต่ไม่มีคำสั่งพิทักษ์หรือทราบผลการพิจารณา**”

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ กรรมการ สอบถามว่า บทบัญญัติในวรรคหนึ่งกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปให้ถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา แต่กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือข้าราชการฝ่ายอัยการให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวน เพราะข้าราชการฝ่ายตุลาการ และข้าราชการฝ่ายอัยการมีกฎหมายการบริหารงานบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะใช้หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๖ ได้กำหนดหลักการในเรื่องการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายตุลาการว่าจะต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม และมาตรา ๒๔๘ ได้กำหนดหลักการในเรื่องการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายอัยการที่จะต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการอัยการ ดังนั้น บทบัญญัติในวรรคสองของร่างมาตรานี้ เป็นบทบัญญัติที่ให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมและคณะกรรมการอัยการมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า หลักการที่บัญญัติในร่างมาตรานี้เป็นหลักการเดิมที่เคยปฏิบัติตั้งแต่การดำเนินการตรวจสอบการกระทำทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความแตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เฉพาะกรณีให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่ต้องถือสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยหรือไม่ลงโทษทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดก็ได้ จึงทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นอย่างมาก ภายหลังจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์การตรวจสอบการกระทำทุจริตจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีการเปลี่ยนแปลงอำนาจในเรื่องการชี้มูลความผิดทางวินัยข้าราชการพลเรือน โดยในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษกกรรมการ สอบถามว่า การกล่าวหาว่าข้าราชการฝ่ายตุลาการ หรือข้าราชการฝ่ายอัยการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่บางกรณีเป็นการกล่าวหาในขณะที่ผู้นั้นยัง

มิได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการหรืออัยการ แต่เป็นการกล่าวหาในขณะที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ตำแหน่งปลัดเทศบาล หรือตำแหน่งนิติกร เป็นต้น แต่ปรากฏว่าในขั้นตอนการข่มขู่ความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการหรืออัยการแล้ว ดังนั้น ควรบัญญัติหลักการเพื่อรองรับกรณีดังกล่าวไว้ในร่างมาตรานี้หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรณีดังกล่าวถือว่าตุลาการหรืออัยการที่ถูกข่มขู่ความผิด แม้จะเป็นการข่มขู่ความผิดที่เป็นการกระทำในขณะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการ ถือว่าเป็นผู้นั้นมีข้อบกพร่องในศีลธรรมอันดีอย่างร้ายแรง ก็ต้องพ้นจากตำแหน่งอย่างไรก็ตาม บทบัญญัติในวรรคสามเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากการดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในบางคดีใช้เวลาไต่สวนเป็นสิบปี และในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติข่มขู่ความผิดและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนลงโทษทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นข้าราชการแล้ว ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถค้นหาพยานหลักฐานเพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ของตนเองได้เนื่องจากล่วงเลยเวลาเป็นสิบปีแล้ว

นายอัคร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ระหว่างพิจารณาแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กรณีที่ข้าราชการกระทำความผิดวินัยแล้วผู้นั้นพ้นจากราชการแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ส่วนการจะลงโทษทางวินัยให้ลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ส่วนกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติข่มขู่ความผิดให้เป็นไปตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสาม เป็นดังนี้ “การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด ทั้งนี้ ภายในสิบปีนับแต่วันที่ทราบพิเคราะห์คดีแต่วันแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป”

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. .... สอบถามว่าร่างมาตราใดที่กำหนดว่ากรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจดำเนินการได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนด

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๔๐ (๒) ได้กำหนดหลักการในเรื่องการห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องไว้พิจารณากรณีที่ล่วงเลยกำหนดสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา

ประธานกรรมการกล่าวว่า หลักการที่บัญญัติในร่างมาตรา ๔๐ (๒) เป็นเรื่องอายุความที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกเรื่องใดขึ้นพิจารณา แต่ยังไม่มียกข้อยกเว้นที่เป็นข้อยกเว้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนและข่มขู่ความผิดให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาเท่าใด

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑๙/๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑๙/๑๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙/๗ (๒) ไว้แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือวันที่ได้มีมติวินิจฉัยว่าไม่มีตวงผิดวินัย ทราบผลการพิจารณา

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลคดี เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหาผู้นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้”

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันศุกร์ ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๕ นาฬิกา

นายณพนธ์ ฐีสัจจันทร์
นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวอัจฉรา สวนสมุท
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นายรัฐภูมิ คำศรี
นิติกรชำนาญการพิเศษ
ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
สำนักกรรมาธิการ ๒
ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์

